

Když kradu dávám dar
za láskou běží zmar
jak světlo loví stín
Pravdu svlékám lží
jak Big Ben nad Temží
já kráčím staletím
Pár sólových hobojů do prázdných pokojů
křičí jeden tón
Ach, na bílém mramoru miluju Barboru
a připomínám zvon

Dík už jsem si zvyk jí říkat dík
Dík už jsem si zvyk jí říkat dík

Sál, kde stíny tulipánů jsou
opřený na stěnách třináctých pokojů
Sál jsem z její dýmky kouř
teď v bílých peřinách miluju Barboru

Dík už jsem si zvyk jí říkat dík
Dík už jsem si zvyk jí říkat dík

Hezká holka v myšlenkách se nese
jko bílá pára zmizí v ranní řece
a zmizí i chvíle, kdy naposled můžu
jí zašeptat dík...